

✘

✘

«Ženi se, takoj se oženi, moj sinko Marko! To zahteva sreča države.»

Kralj Marko je še bolj zardel.

«In poženi z gradiča lepo Begzado, ki ti je urekla pamet in srce!»

«Vso svobodo življenja sem vam dal, — pustite mi svobodo ljubezni!» je kriknil kralj Marko.

«Kralj nima svobode do ljubezni, moj sinko Marko. Svoboda, sreča države zahteva, da se odpoveš mladi Begzadi in si poiščeš kraljico!»

Kralju Marku se je po teh svetogorčevih besedah spet pobesila glava, v lice mu je udarila bledoba notranjega boja.

«Moraš, o kralj!» je vztrajal oče Nedeljko.

«Ne še, ne še, oče svetogorče!» je vzdihoval kralj Marko in pil na vse duške.

Takisto je pil tudi oče Nedeljko in rdel v staro lice.

Še je pil kralj Marko in potlej zbežal pred odločno besedo svetogorca Nedeljka k zvesti Begzadi mladi.

«Gospodar —! Moj Marko —!» je zatrepetala mila ljuba, ko ji je Marko v nemoči padel do oblih nog, zakopal vročo glavo v njeno toplo, ljubeče naročje in nejunaško zaihtel:

«Begzada ... Begzada, moja zvesta ljuba, o, da me nisi z ljubeznijo opila, z mladostjo in lepoto svojo omamila, — o, da me nisi premaganega junaka kraljeviča Marka rešila iz silnih rok svojega brata Muse Kesedžije, velikega, svobodnega junaka ...!»

Srečko Kosovel:

Predpomladni večer.

(Iz cikla: Kras.)

V dalji peketajo belci —
kateri vitez gre med nas?
Čez polje drhte vetrovi,
v blesku zvezd počiva vas.

Svojo tiho, belo roko
iz dalj nekdo ponuja mi,
pesem sladka plove v noči
in srce prebuja mi.

Pride, pride beli vitez,
sredi spečega poljâ,
v zvezdah si svoj meč otruje,
v srce si zabode ga ...

In miter?